

1 וכאמור לעיל, שהנתינת כח לענין ד"טוב לב משתה תמיד" היא מפורים ושושן-פורים קטן, ומהם
2 באים לפורים גדול, וממנו לפסח, כדברי הגמרא¹⁸: "מיסמך גאולה לגאולה" (פורים לפסח⁴¹), וכיון שעל
3 הגאולה דפסח נאמר⁴² "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", הרי מגאולת פסח באים לגאולה
4 האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, בקרוב ממש.

* * *

5 ה. מאמר (כעין שיחה) ד"ה וקבל היהודים גו'.

* * *

9 ט. כיון שביקשו ממני להודיע מראש על איזה פירוש רש"י ידובר⁴³ - הנה למרות שבפרשתנו ישנם
10 כו"כ פירושי רש"י הדורשים ביאור, נתעכב עתה, בלי נדר, על פירוש רש"י בפסוק⁴⁴ "ויצר אותו בחרט"
11 - לאחר ההפסק, כדי שבינתיים יוכלו לעיין בפירוש רש"י זה.
12 י. הפסוק "ויצר אותו בחרט" הוא באמצע הסיפור ע"ד עשיית העגל, שהתחלתו היא⁴⁵: "ויאמר
13 אליהם אהרן פרקו נזמי הזהב וגו'", עד "ויעשהו עגל מסכה גו"⁴⁴.
14 ובפירוש רש"י ישנם כו"כ עניינים שאינם מובנים (כפי שהעירו מפרשי רש"י על כמה מהם):

15 (א) רש"י מפרש תחילה מ"ש "באזני נשיכם", ואח"כ מפרש תיבת "פרקו" - שלא כסדר הכתוב: "פרקו
16 גו' באזני נשיכם"?

17 (ב) רש"י מעתיק את התיבות "באזני נשיכם", ובגוף הפירוש מתייחס ל"הנשים והילדים".

18 וע"פ המדובר כמ"פ שגם התיבות שרש"י מעתיק ב"דיבור המתחיל" הם בדיוק - צריך להבין: כיון
19 שתיבת "הילדים" בפירוש רש"י קאי על מ"ש בפסוק "בניכם ובנותיכם", ה"י רש"י צריך להעתיק מהפסוק
20 גם תיבות אלו?

21 [ולהעיר, שעד עתה נזדמן לשאול רק למה רש"י מעתיק מהפסוק תיבות מסוימות שלכאורה הם
22 מיותרות, ואילו כאן השאלה היא שרש"י ה"י צריך להעתיק תיבות נוספות].

23 ולאיך גיסא אינו מובן: למה מעתיק רש"י תיבת "באזני", מאחר שאינו מפרש אותה?

24 (ג) רש"י מפרש תיבת "ויתפרקו"⁴⁶ - "לשון פריקת משא כו". אמנם, בפסוק שלפנ"ז נאמרה כבר
25 תיבת "פרקו", ורש"י מפרש רק שזהו "לשון ציווי", אבל אינו מפרש התיבה עצמה. ולכאורה: אם יש
26 צורך לפרש תיבה זו - ה"י צריך לפרשה בפעם הראשונה, ומזה שאינו מפרשה, מוכח, שפירושה מובן
27 מעצמו, וא"כ, מדוע צריך לפרשה בפסוק שלאח"ז?

28 (ד) בפסוק "ויצר אותו בחרט", מפרש רש"י: "יש לתרגמו בשני פנים וכו'". וכמדובר כמ"פ שכאשר
29 רש"י מביא ב' פירושים, הרי זה לפי שיש קושי בכל פירוש, שמתיישב ע"פ הפירוש השני, ולכן אי
30 אפשר להסתפק בפירוש אחד, אלא יש צורך בשני הפירושים, אלא, שבדרך כלל מקדים רש"י את הפירוש
31 היותר קרוב לפשוטו של מקרא, מלבד כששניהם שקולים, שאז מקדים רש"י לשון שכולל ומשוה את
32 שניהם, כבנדוד⁴⁷, "יש לתרגמו בשני פנים"⁴⁷. ויש לבאר כהנ"ל בנוגע לשני הפירושים שבפסוק זה.

היא - לא בגלל שאי אפשר לומר שני פירושים בבת אחת [שהרי
רק הקב"ה ה"י יכול לומר עשה"ד בדיבור אחד, מה שאי אפשר
לאדם לומר כן (פרש"י יתרו כ, א), ויתירה מזה - שהאדם אינו
יכול אפילו לקבל זאת; ועד"ו בנוגע לפירוש רש"י, שאפילו אם
רש"י ה"י יכול לומר שני הפירושים בבת אחת, לא ה"י התלמיד
יכול לקבל זאת], אלא בגלל שפירוש הראשון קרוב יותר לפשוטו
של מקרא.

(41) פרש"י שם.

(42) מיכה ז, טו.

(43) ראה גם לקמן ע' 160 בשוה"ג. וש"נ.

(44) פרשתנו לב, ד.

(45) שם, ב.

(46) שם, ג.

(47) ומזה מוכח, שבכל שאר המקומות שרש"י אינו מקדים
לשון כזה, הנה הסיבה לכך שפירוש האחד קודם לפירוש השני